

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538823952/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Drag at tømme den Punchebolle, som ingen af de mange prøvede Svende turde binde an med; men Skæbnen indhenter ham, og han synker i en Rende-
sten:

Med Høed'et i Rendeestens Blødme,
Med Munden i Mudderets Grødme,
Med begge Been ivejrl
Inddrikkende Bundfaldets Sødme
Stod han i Aftenens Rødme
Under Skyglans og Stjernesvær.

Han staar der endnu som et Varsel for ligesindede.

Til Hælvtten Bakkant, til Hælvtten Zigeuner ser vi i »*Promenaden om Natten*« stud. jur. Carl Bagger Arm i Arm med sin Soldebroder stud. theol. Søren Wedege Blicher paa Vandring hjem ved Nattetide fra et lystigt Lag. En trykkende Blyhat er »smedet om hans Pande«; men hjem vil Bagger ikke; han vil slentre og vrøvle og snakke fortroligt om sine skuffede Skuespillerplaner (i hans demokratiske Sind bliver Skuespilkunsten til Frihedens eget Symbol).

Til dette fortroligt slentrende er Nattens Gadeliv en stimulerende Ramme: Vægteren, Tøsen og Branden. Her under Nattehimen er han fri som Zigeuneren. — Digtet er et ærligt Snit ind i den Tid og det Liv, i hvilke *Lystighed* var blevet Bagger en daglig Fornødenhed. At det ikke var Lykke, vidste han godt, da han som Motto til sit Digt satte la Bruyères Strofer:

Il faut rire avant que d'être heureux
De peur de mourir sans avoir ri. —

Det Digt, i hvilket Bagger synger sig allergladest i sin fuglefri, stolte Bohémenatur, er »*Zigeunerskens*«. Som Zigeuneren havde han ogsaa maattet